

надежди, дни бодри и радостни. Българинътъ лесно се отрѣсва отъ налетѣлото го зло, той скоро се опомня, издига трѣзвo глава и заживѣва съ нова вѣра въ себе си и въ своята работа.

Тѣй заработиха училищата, тѣй заработи селенинътъ и занаятчията, така почна и театрътъ. Отначало слабо, като човѣкъ, който се привдига отъ тежка болестъ, и сетнѣ заработва се по-бодро и по-мжжки. И ето, театрътъ се напълни съ хора, уморени отъ послѣднитѣ кървави бури; тѣ искаха тукъ да си отпочинатъ и се насладятъ отъ хубавото и доброто, което изкуството дава.

Не се минаха и два мѣсеци и театрътъ се заготви да отпразднува единъ свѣтълъ за него и за насъ празникъ: на 4-и декември трѣбваше да се отпразднува 25-годишната работа на двамата видни актьори — г. г. Ив. Поповъ и В. Кирковъ. Тѣ сж едни отъ първитѣ просвѣтени хора, които сж заработили за повдигането на народния ни театръ и сж направили много за него. Тѣ и сега продължаватъ да работятъ сѣ тѣй бодро и неуморимо.

На юбилейната вечеръ се прѣдстави комедията *Ревизоръ* отъ руския писателъ Н. Гоголь. Двамата заслужили актьори получиха поздравии и подаръци отъ много просвѣтни дружества у насъ и въ чужбина. Нека и ние, отъ името на нашитѣ млади читатели имъ поднесемъ тукъ нашитѣ горещи поздравии и имъ пожелаемъ още много, много години на бодра и просвѣтна работа въ театъра.

Другъ свѣтълъ день за нашия народенъ театръ е 5-и октомври, когато за пръвъ пжтъ се прѣдстави новата драма на нашия старъ поетъ и писателъ Вазовъ — *Ивайло*.

Въ новата пиеса се рисува, какъ слѣдъ слав-